

Psykologer og kvinnelig seksualitet

Hva skjer når terapeuten er nesten like ordløs som klienten? Hvordan finne balansen mellom å være åpen og direkte og å være ivaretakende og forsiktig i samtaler om klientens seksuelle erfaringer?

PUBLISERT 1. januar 2004

Dette var noen av spørsmålene som ble stilt på kveldsseminaret «Kvinnelig seksualitet: myter, sannheter og psykologisk arbeid» arrangert i november av Kvinneog mannspolitisk utvalg i NPF, i samarbeid med fylkesavdelingen i Akershus. De hadde invitert tre innledere, to kvinner og en mann, som fra hvert sitt ståsted skulle belyse temaet.

Vanskelig balansegang

Olav Bendiksby er nyutdannet psykolog og jobber ved Institutt for Klinisk Sexologi og Terapi. Han presenterte tre vignetter, for å illustrere den vanskelige balansegangen mellom åpenhet og interesse på den ene siden, og ivaretakende forsiktighet på den andre. Det én klient oppfatter som positiv interesse, kan en annen oppleve som invadering.

Anbjørg Ohnstad, Høgskolen i Oslo, tok for seg lesbisk seksualitet, og trakk også fram spørsmålet om balanse: – lesbisk seksualitet befinner seg ofte mellom to ytterligheter: det «usynlige» eller det «selvlysende». Det er vanskelig å finne balansepunktet. Å fortelle om seksuell orientering oppfattes, også i dag, som svært personlig, sa hun. – Den «selvlysende» posisjonen kan føles ubehagelig i terapi, fordi seksuell legning i alt for stor grad blir en fortolkningsramme. Noen opplever at det å leve lesbisk blir tematisert og problematisert på en måte som ikke føles relevant. Vi psykologer har med oss mye i bagasjen, både som privatpersoner og som terapeuter. Mest vanlig er det likevel at den seksuelle legningen er et ikke-tema, den blir usynlig.

Strever med ordene

Anne Kulseng Berg, Institutt for Klinisk Sexologi og Terapi, etterlyste en diskusjon om hvordan terapeuter snakker om seksuelle temaer med klientene. – Tør vi gå ordentlig inn i det klienten forteller oss, når de for eksempel sier at de ikke føler seksuell lyst? Hva skjer når terapeuten er nesten like ordløs som klienten? spurte hun. Kulseng Berg mente det er nødvendig å få klientene til å konkretisere og utforske følelser og erfaringer, og sette ord på hva de tenker og hvordan kroppen føles i bestemte

situasjoner. Men ofte vil både klient og terapeut føle at språket ikke strekker til, og at det er vanskelig å snakke om seksualitet. Vi må bare akseptere at slik er det, sa hun.

Kvinne- og mannspolitisk utvalg vil fortsette med sine kveldsseminarer i vårsemesteret. Følg med i Tidsskriftet for informasjon om tema, tid og sted.

Nina Strand

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 41, nummer 1, 2004, side 51